



● Sipka Tamás

De ki beszél itt Brünhildéről?

Richard Wagner ürügyén

– Hamarosan erdőszongás lesz itt, csak figyelj meg! – így egy kislány február böjtelő-jégbontó havának első vasárnap reggelén a másíknak, egy erősen visszavágott alvó bükkfatörzsre mutatva. Azt hittem, maradék agyam eldobom a békásmegyeri Góttés-tó parkjában, mikor operaélményét idézte. Jelesen a Siegfried-idillt. Rossz beidegződés, hogy a tiniket automatikusan bunkónak tartjuk.

De Appelből miért pont Aczél?

Meséli, szülei vitték el az Urániába, hol magyar felirattal, élőben közvetítették a New York-i Metropolitan előadásában az operát. Isten áldja szülei ízlését. (Pedig csak az apuka orvos, kórházi sebész, az anyuka sima előadó a fővárosi tisztiorvosi hivatalban.) Mariann még csak tizenhárom éves, de már négyévesen hallgatott Wagnert. Pont az Erdőszongás részt. Puff neki!

Mondjuk, beszéljek csak a magam nevében, de egy egész generáció nem hallgathatott Wagner zenéket. Ugyanis szabályosan be volt tiltva, mondván, fasiszta!

Ezeknek – a magukat, most éppen

küldetéses országmentő rendszerváltó demokratáknak hirdető vörösöknek – minden és mindenki fasiszta. Még a masiniszta, meg a trappista is. Hja, az a legbűdösebb.

Hogy Adolf Hitler genosse elmélyengett a germán mitológia dalzeneszerzőjén, s állami, a Harmadik Birodalom himnuszaivá tette műveit? Hát, bumm. Már csak a rengeteg timpani használat miatt is.

Hogy Wagner mennyire a nácik muzsikája? Tény, hogy Hitler fanatikus rajongott Wagner zenéjéért, de a párt tagjai kevésbé lelkesedtek az eposzokért, és csak a Führer miatt látogatták az előadásokat.

Amúgy Katharina Wagner, Bayreuthi Ünnepi Játékok, a Wagner-fesztiválok rendezője azt szeretné elérni a családtagjainál, hogy hozzanak nyilvánosságra minden olyan dokumentumot, amely egyszer és mindenkorra tisztázná a Wagner-család náci kötődését, köztük azokat a leveleket is, melyeket Hitler írt Winifred Wagnerhez, brit születésű nagymamájához, ki egykoron a Führer szeretője is volt.

A most 36 éves Katharina Wagner, az ükunoka ezt a feltárást még a tavalyi bicentenárium előtt szorgalmazta

mondván, hogy a csöndbe burkolózás nem járható út. Jobb végre tisztáznunk mindent. Mert tény, hogy a Führer és a Wagner utódok, köztük több zsidó származású (!), bizony összejártak.

(Különböen tavaly már, igaz először, de izraeli társulat is fellépett Richard Wagner darabban Bayreuthban.)

Szóval kelt mint fent a Wagner-tiltás SZU táborbéli okairól.

Aztán a Deák-téri NDK Centrumban, úgy 1978-ban már fillérekért lehetett kapni A walkür teljest. Hát, istenkém! Ugyan a Parsifal még ott sem. Hiszen azt a szocializmus víg végjátéka hasonlattal illették, így az NDK-ban is tiltólistán volt. A Parsifal, mint az emberi faj rút kalandjának, a szocializmus veszteségnek látnoki jóslata, nemkívánatos mű.

Hiszen Wagner viszonya a tágabb emberi közösséghez éppúgy kétarcú, mint Nietzscheé. Wagner tiszteli a népet, mint a népszellem hordozóját és mint a tiszta művészet lehetséges szakrális közegét, ám elutasítja mint tömeget, amelyik rávehető az alpári dolgok élvezetére. Nietzsche-nél is hasonló a helyzet, aki A történelem hasznáról és káráról című elmélkedésben ocsmánynak nevezi a tömeget, miközben A tragédia születésében – Wagnert ünneplő első írásában – a

görög nép szellemét dicsőíti.

Nietzsche a kultúra kereskedelmiesedésével kapcsolatos gondolatával mély hatást gyakorolt José Ortega y Gassetre. Akinek klasszikus esszéje, A tömegek lázadása mintha csak folytatása lenne a Nietzsche-i elmélkedésnek.

Wagner „reakciós”, múltba tekintő hajlama a legszorosabban összefügg a minőség iránti igényével. Nyíltan fellép a kultúra eltömegesedésének hatása, a művészet kereskedelmiesedése és elsilányodása ellen. Ám nem csupán műalkotásai által, hanem teoretikus igyekezetével is felemeli szavát a tömegizlés szemben. Összművészeti törekvései fricskák a művészetben is egyre terjedő szakbarbárságnak, talán utalva a kultúra oszthatatlanságára.

Ortega kijelenti, hogy „korunknak azonban az a jellemzője, hogy a közönséges lélek nemcsak tudatában van közönségességének, hanem van mersze, hogy jogot követeljen a közönségességnek, és mindenütt azt érvényesíti.”

Majd így folytatja:

„Észak-Amerikában mondják: nem illik különbözni. A tömeg eltipor mindent, ami különböző, kiemelkedő, egyedi, minőségi és kiválasztott. Aki nem olyan, mint mindenki más, aki nem úgy gondolkodik, mint mindenki más, az azt kockáztatja, hogy kiközösítik.”

Tehát Wagner ezért is lett „reakciós” a szocializmusban, kinél abszolút kizárt a proletkult, vagyis a kulturális forradalom, akár csak a sematizmus eltaposó jellegéről beszélő Ortega. Vagy pont Nietzsche? Az első nagy individualista filozófus, az egzisztencializmus úttörője, az emberfölötti ember hirdetője, mint wagneri mintát szembe állító a csordával, a tömegemberekkel. Nietzsche A Wagner-ügy dolgozat írója, az Übermensch megfogalmazója.

Az ilyenektől aztán úgy félt a szovjet-kommunista ideológia, mint ördög a tömjénfűsttől. Így a keményen elvhű aczéli kultúrpolitika is. (Csupán az a rejtély, hogy az 1917-ben született Appel Henrik miért pont Aczél Györgyre magyarosított? Jobban illett volna egyszerűen lefordítani az appelt: sorakozó, gyülekező, avagy létszámolás a náci/kommunista koncentrációs táborokban.)

Tehát kőkeményen el voltunk tiltva. Mégis megszereztük. „Tiltott gyümölcs, édes méz.”

De milyen dolog az, mikor titkos utakon jut az ember művekhez?

Me' most már engedjük...

Még édesebb. Minden keserűség ellenére.

Valamikor szamizdat volt, vagy csempészve (bécsi Novák, Toronto Danubian Press) kellett például Wass Albertet beszerezni.

Jó, mostmár hivatalosan is volt, van Wass Albert emlékévé. Ajánlom mindenkinek figyelmébe a Tizenhárom almafa regényét. A többit is persze, de Tánzos Csuda Mózi történetében ott van a világtörténelem.

Magyarországon több szobrot avatnék neki. De hun a garancia arra, hogy a semmiért nem felelő, még Jeruzsálemnek sem kellő dánielpéterek le nem öntik olajfestékekkel. 2140 forint a legolcsóbb zománc rapid. S legalább százhusz féle árnyalatban van.

Azt ugyan nem tudjuk, hogy a legfrissebb rongálást múlt év végén – ezúttal a XVII. kerületi Wass Albert szobor ellen – ki vagy kik követték el, de sejtethető, hogy igazi „partizánmunka” volt. Rákoskerten nem csupán az író arcát öntötték le fekete festékkel, s került a talapzatra horogkereszt, de még a Wass Albert nevét viselő tér utcanévtábláját is feketére festették...

Mint Kiptár tanító párttitkár-elvtárs a Te rongyos élet Bacsó filmben a kulákok házait. Akiket meg szeretett, azokét vörösré.

Ezért rejtély, hogy Dániel Péter ügyvéd, ügyeletes magyargyalázó elvtárs, 2012-ben a Kerekiben az évtizedek után végre felállított első Horthy-szobrot miért piros festékkel öntötte le? Micsoda következetlenség!

Nem volt következetlen ellenben a síófoki bíróság.

"Erkölcslig pozitív tartalmú és társadalmilag hasznos figyelemfelhívás volt" – mondták ki az erkölcsítéletet!

Ha ezek újra hatalomra kerülnének!... Wagnert ismét indexre teszik, az a minimum. Betiltják Ortegát, és persze Nietzschét.

Az is csoda volt, hogy 1972-ben, majd 1984-ben megjelenhetett Friedrich Nietzsche magyarországi kiadásban (Gondolat). Erősen kiherélve, Válogatott írások címen. Való igaz, a Wagner-ügy is benne van kurtán, de a vallásokat kritizáló tételek nagyobb teret kaptak. (Nem véletlen, a fordítás cenzora Schleiffer Ede, magyarosított nevén: **Eörsi István** volt.)

Egy Frankfurtban élő barátom, ki saját fordításaival is segített hozzájutni a

„tiltott gyümölcsökhöz”, azért demotivált, mert ez a magyarországi kiadás, mely az 1960-as Darmstadtban megjelent kiadásra hivatkozik, annak „alapján” készült, nos, ez igencsak önkényes alap...

Valamivel tisztességesebbre sikeredett az Európa Könyvkiadó Friedrich Nietzsche versei című vékonyka kötet. Igaz, már 1989-et írtunk...

1988 volt akkor is, mikor kevésbé szeretett, a mozgalomból régebben kiszuperált főiskolai pedagógia tanárnóm, M-né fenségteljesen a nagykegyűség bakjáról előadta a késői végzős évfolyamnak:

– Mert, most már engedjük...

Mindez a rendszerváltozás hajnalán. Csak jólneveltségem tartott vissza, hogy megkérdézzem:

– Mi a 'szt engednek maguk?! Bolsevik cenzor múmia. Mikor már szakadnak az istrángok!...

Hogy a „polgári, burzsoá” irányzatokról is szabad beszélni, azokat nemcsak érintőlegesen említeni? És például a torz nyomás szülte ellenforradalom helyett nevének nevezzük az 1956-os Forradalmat.

Ennyi az engedmény?

Sokan mondják, csak illúzió volt a rendszerváltás.

Egy illúzióban éltünk címen vitát is nyit Szájer József, Kósa Csaba és Pető Iván. Jó kis összeállítás. Kósa a Munkásőr lap szerkesztője volt, Pető meg...

Mostmár engedjük?

Pető Iván, akiről még a durván elhajlott hvg.hu is azt írta az SZDSZ 2010. június végi tisztújító küldöttgyűlése után, hogy Az ősbölnyek leléptek. Az ősbölnyek alatt érti, hogy Kósa János és Fodor Gábor ugyanúgy nem tagja már az SZDSZ-nek, mint Kis János, Pető Iván, Magyar Bálint vagy Kuncze Gábor.

Jó, jó, majd telesírom a párnámat. Csak tessenek visszaadni azt a másfél-milliárd forint bankhitelt, amit állami kezességgel vettek fel, s most ezt is fizeteti a népv...

De végül is, miért ne Pető (hogy mindkét szülője ÁVH-s volt, annak csak a szocializációban van szerepe), akkor Bauer Tamás is vitázhatna, mint demokratikus ellenzékben kezdő ősbölny, Szabad Kezdeményezések Hálózatából és SZDSZ-es rendszerváltó. (Ma megint rendszert akar váltani, nem gatyát.)

Neki is ÁVH-sok voltak a szülei, sőt Bauer Miklós apukát legalább hírhedt kihallgató tisztként rettegi még ma is a

félig agyonverték hada. Az agyonverték hada nem szól. Csak családjuk. Bauer Tamásnak főrja van: 1996-ban még az MSZMP-ben kezdte politikai pályafutását. Ma is demokrata... A DK alelnöke.

Vagy javasolhatjuk még a rendszer-változásról szóló vitához Horn Gábort, a 2010-ben 55 évesen már nyugdíjba vonuló „koalíciós” államtitkárt, a tolerancia harcost, kampányfőnököt, árpád-sávfóbiás drogarát cionistát is...

De vissza más politikai és nem politikai díszpintyekhez!

Dániel Pétert 2012 őszén májusi, sokadik hőstette után (értsd: sima garázdaság) az erkölcsit dicsérő bíróság (hol üvöltözött és bemutatott a hallgatóság-nak) perköltséggel együtt 121 ezer 600 forint megfizetésére kötelezte. A kár maga 200 ezer forintra rúgott.

Üvöltözés, a hős részéről, '...szik befizetni a „büntetést”. A 121 ezer 600 forintot így fogházban kellett volna leülnie (fizessük még az ellátását). Szóval Dániel elvtárs büszkén vállalta volna a mártír szerepet, azért előbb Izraelbe szaladt, hogy katona legyen, ám ott nincs szükség hülyékre, (s a zsidó államban a huliganizmus nem nagy szám), hát spuri haza, a fasiszta Hazába...

Vadul pózolván mentek el H-ék is Izraelbe – nem úgy, mint Gerendás Péter művész úr, csak fenyegetőzve – , mondván ők itt el vannak nyomva, mert zsidók. (Férfj, feleség a Kereskedelmi Kamaránál dolgozott, nem mai kétszázézes fizetéssel, talán éppen megfelelő tanfolyami végzettséggel.) Egy Tel Aviv-Jaffa melletti kibucban kaptak „menedéket”. Csak hát, ugye, ott teljesíteni kellett... Nem volt elegendő holokausztozni, s a mi zsidók vagyunk, végképp indifferens volt... Hát vissza is jöttek hamar az „antiszemita” Magyarországra!

(Erről jut eszembe az vicc, hogy egy, a Balatonban túl messzire beúszó ember göröcsöt kap a mélyvízben. Kétségbeesik, kalimpál, majd meglát egy halászhajót. Maradék erejével kiabálni kezd: halászok, halászok! Mi is, mi is! – integettek azok vissza vidáman.)

H-ék hát vissza is jöttek hamar az antiszemita Magyarországra!

Mint Dániel elvtárs. Aki, ugye üvöltözte, inkább leüli a pénzbüntetést. Ám kiderült, ez csak szájhősködés volt az „egyenlőbb” állampolgár részéről, s egy jótékony politikus (személyét homály fedi, bár annyi bizonyos, SZDSZ egyházfi) „kávézás közben” elkérte tőle a csek-

ket, így Dániel nem lett mártír. Az pedig csodák csodája, hogy a Budapesti Ügyvédi Kamara kizárta sorából.

Túl blamás volt már a többszöri figyelmeztetés. S rájöhetett, hogy Wagner sem róla mintázta A bolygó hollandit...

De, mostmár tényleg tessék mondani, meddig tart az M-né tanárnő-elvtársnő tétele, a most már engedjük?

Ha már iskoláról van szó, nézzük csak! Még tömérdek maradt a szoclib oktatási rendszer rémségeiből, amit viszont nagyon nem kéne engedni.

Az általános iskolában a libcsi „reformok” óta nem tanítanak például trigonometriát.

Pont Békásmegyeren mondja el egy ősz tanító, hogy búcsúztatóul mindig mondja a nyolcadikosoknak, hogy amúgy létezik egy olyan, hogy trigonometria.

És így tanuljanak tovább. „Tovább...”

Ellenállók és partizánok

– Süsd meg, elcsesztem egy számítást, most kezdek elölről a hálózati terhelés terveit – méltatlankodik villamosmérnök barátom. Pedig ők még tanultak trigonometriát az általános iskolában. Sőt a villamosmérnöki karon robotépítő versenyt is hirdettek januárban. Szenzoros kis kutyuk. A kis koci kikerül minden akadályt. Helyes, csak gyakoroljanak, tanuljanak, ha a trigonometria már legfeljebb csak a középiskolában sajátítható el.

Belegondolni is rossz, ha egy villamosmérnök alultervezi a toronyház elektromos hálózatát. Akkor: pokoli torony szindróma...

De mi lett volna, ha az ifjú – 15 éves – Wagner a lipcsei évek alatt Gewandhaus zenekarának egyik zenésztől, majd Gottlieb Müller hegedűskomponistától nem tanul összhangzatant!... Vagy: ha nem érdeklí nagybátyja, Adolf Wagner, a különc, magába zárkózó filozófus világa, ki megkedveltette vele a filozok elmélkedését, soha nem jut el például a nagy irányzatokig. Állítólag Hegel volt az első számú idol, de Hegelnél jelentősebben hatott Wagnerre Schopenhauer, akinek filozófiai eszméit a művészet területén vitte tovább, elsősorban pedig nagy szerelmi drámájában, a Trisztán és Izoldában. Ám A világ mint akarat és képzet főbb gondolatai az életmű teljes második felére rányomják bélyegüket a Mesterdalnokok romantikus nacionaliz-

musától kezdve a Ring-et átható fátum-szerű alapérzésen, a hősök végzetük felé igyekvő küzdelmein át egészen a Parsifal sajátos megváltás-konceptiójáig, amelyben a keresztény tanok mellett – ugyancsak Schopenhauer hatására – előkerülnek az indiai, különösen a buddhista filozófia oly jellegzetes vonásai.

Legalább olyan jellegzetesek, mint a MEASZ (Magyar Antifasiszták És Ellenállók Szövetsége.) Kiknek jogelődjei a rendszerváltásig Partizánszövetség dicső tagjai szintén tiltották Wagnert és köreit.

Szóval MEASZ. Hogy minek állnak ellen, még nem világos. (Bár az Új Színház direktor és stílusváltásánál kimutatták, tendenciózusan az Értelemnek.) Mert fasizmus, náciizmus előretörése észlelhető a mai Magyarországon! Legalábbis ezt harsogják múlt év végi, 10-ik füzetükben.

Amúgy trükkös megtévesztő a partizánok, bocsánat, antifasiszták díja is. A Radnóti-díj ugyanis irodalmi elismerés költőknek, versmondóknak, felkészítő tanároknak. 1971 óta a Radnóti Miklós Emlékbizottság és Irodalmi Társaság ítéli oda, s van még a Radnóti Színház díja is, színészeknek. Az ellenállók által adott díj teljes neve ugyanis Radnóti Miklós antirasszista díj...

Csak egyetlenegy apróságot. Az elvtársak ennyire nem ismerik egymást? Furcsa, hogy még az általuk adományozott díj kitüntetettjeit sem ismerik. Például Farkasházy Tivadart – tavalyi kitüntetett – rendszeren az „antifasiszta” Hócipő magazin főszerkesztőjeként emlegetik.

Közismert, hogy Farkasházy leleplezett adóturpissága miatt már három éve Farkasházy Tivadarné, mint főszerkesztő neve alatt fut a lap. Adóturpisság!... De finoman mondjuk! Ugyanúgy, mint hasonszőrű elvtársáról, a csasztuska komiszár Sas Józsefről mondhatnánk.

Különben a Hócipő oszlopos főmunkatársa, Andrassew Iván aláírásgyűjtéssel állt ki Dániel Péter garázdasága mellett. Azért Farkasházy-nak már megvolt az idej „aranyköpése”. Miközben Szekeres Imrével, az Üllői úti Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem campusának ügyes elherdálójával (még honvédelmi minisztersége alatt i dicső tette), kampány roadshow-zik, nem mulasztotta el kijelenteni, hogy Áder János köztársasági elnök azért jelölte ki április 6-át a választások napjául, hogy ne kelljen megemlékezni a holokausz-

áldozatainak emléknapijára! Ja, a MEASZ kitüntetés kötelez...

Szóval a MEASZ, míg büdös nem lett a helyzet, a rendszerváltozásig, Partizánszövetség volt.

Melynek őstagjai, két ruszki, egy magyar pufajkás, jártak házról házra a nekik Felszabadulás nevezetű dőzs után, Gulág munkatáborba foglyokat gyűjteni. Hogy kiket kell deportálni, s honnan, azt a magyar pufajkás mondta meg.

Még jó, hogy a Bajkál-Amúr vasutat (BAM) vidám, lelkes komszomolisták építették.

Na, úgyis aktuális a Voronyezi katasztrófa, a II. Magyar Hadsereg veszte. A pusztulás emléknapija február 9-e volt, igen csendben. Ment a nem így volt, hanem úgy is. Csak szilánkok álljanak itt:

– Tetszik tudni, mikor Apuka hazajött a szovjet fogságból, 1949 tavaszán, még négy év börtönbüntetést kapott, mint kétes elem, a Szovjetunió ellen való bűnöző – beszéli Marika Albertirsán. – Persze előbb itt kapott gyomorvérzést, pont disznótort volt, Apuka meg, hiába fogtuk le, a fogolytábor után, hol majdnem belehalt az éhezésbe, csak tömte magába a hurkákat. Aztán szolnoki ÁVH... Nagyon jó golyószórós volt, törzszászlós. Ő is beszélt a híres dombról. De már ő sem tudta a nagy fene ködben, kire is lőnek. Ismerte Örkeny Istvánt. Játszott is a légerek színházában.

– Hónapokon át jártam a Nyugatiba, vártam a katonavonatokot, vőlegényemet – idézi Grexa Erzsébet. – Azt hittem meghalt. Aztán más cselédlánytól tudtam meg, hogy befutott, álnéven, s más lányt ölelgetett.

– Egyszerű háromszögbe, satuba kerülünk Rosztovnál – idézi Sanyi bácsi, akkori főhadnagy. – Sima csapda, vér-szivattyú volt s fagyhalál.

Csak a partizánok, az „örkölcösöt” oly nagyon védő antifaszisták nem voltak ott.

Büszmfogástól akasztásig – békétábori lejm

Persze erre nem emlékezhet a két békásmegyeri erdőszongást ismerő kislány. De már hallottak a demokráciát ma kivont süketítéssel védő csoportokról. Hiszen dőlt a lapokból, tévéből, rádióból össze fognak fogni, nem fognak összefogni... (fogadjunk, hogy a foglyok a fogdában fogócskázni fognak...) Most megvan az édes egymásbaborulás. Még neve is lett a „közösülésnek”. Összefogás. Mekkora szellemi teljesítmény volt

e frappáns, elmés nevet kisütni! A pesti szlogen gyorsabban született meg: Büszmfogás! A kép is gyorsan jött hozzá, hja, számítógépes programok, Gyurcsány, mint a fojtogató aranka (az amúgy szép gyom) hosszú karjaival szorítja magához bekebelezésre szánt elvtársait.

A baloldali összefogásban még a sorrend is deklarált, ki milyen súllyal startol a választásokon. Bár a pszichopata ripacs bevallottan már csak frakcióvezető akar lenni. Hogy milyen frakcióé? Nem mindegy? Csak ott legyen a Parlamentben!

Hiába vetít előre Mesterházy akasztásokat az MSZP nagygyűlésén, sehol nincs. (Gyurcsányhoz képest, aki legalább már tömegbe lövethetett.) Szóval Mesterházy ne is sumákoljon a cselédsajtónak, a kötele-re rögtön vágta, hogy „talán a másik, amit bekiabált”. Hogy ő börtönbe-t hallott? Így még a 90 éves nagynénem sem hall félre, akinek szétverték hallócsontjait a Sztálin (Népköztársaság-Andrássy út) 60-ban.

Szóval az MSZP közönségben működtek a régi jó drillek, mikor a jogelőd MDP és MSZMP megrendelésére a hóhérok, Bogár főhadnagy és segédei, később – mivel nem győzték a dömpinget – már egyszerű bévések hada kapott izomlázat a Kozma utcában a futószalag akasztásoktól. Maga Bogár százados – ja, előléptették 56 után – a gyűjtő nagymestere háromezer kivégzettel jegyzett.

Azért Mesterházy fejlődik. Tavaly nyáron még csak az orvostársadalom megsértésével brillírozott – amiért szintén nem kért bocsánatot –, hogy egy fórumon azt a kérdést fogalmazta meg, rábízhatja-e magát egy közismerten baloldali beteg egy jobboldali gondolkodású orvosra?...

És egy szocialista sem határolódott el az orvosi felhőrdülések után, a parlamentben folytatódó öszödi „mentalitástól”.

Azért az MSZP januári kampány nagygyűlésén az sem volt semmi, hogy sehol nem volt egy országzászló. És ez a pártvezér Magyarország miniszterelnök jelöltje...

Hát igen, akasztás a magyar gazdasági élet szereplőinek, aranyos. De a fojtogató Gyurcsány is előrevetíti. Ha kormányra kerülnek, azért, ha nem, akkor azért lesznek megszorítások. Már tudja, hogy akármilyen kormánya is lesz az országnak, megszorításokra kényszerül. És a rezicsökkentés hazugság. Attól a haza nem derül fényre! És mimika,

mimika, Mussolini nyomaték grimaszai alapján. És persze Orbán Viktor nyolcvan IQ-s, itt is volt a röhögő plebsz sorában beszólás: annyi sem! Csak tudhasa...

Hogy bármikor széteshet a nagy Gyurcsány (kizsarolta) kovácsolta frigy, mint a Szovjetunió?

Csak arról nem szabad megfeledkezni, hogy Gyurcsány nem Siegfried, és főleg nem az, ki a Nothungot, a varázserejű kardot kovácsolta. Az lesz varázserejű, hogy jó szokásához híven megpuccsolja vagy „meghekkeli” elvtársait. Antiszociális szelleme viszont nem jut el az egyházakig – amúgy minden magyarországi egyházat támad –, melyeket végzős tervei szerint úgy végezne ki, záratna be, hogy megvonja tőlük az állami kvótát.

És a Mazsihisz tud erről!

Dr. Feldmájer Péter és Tordai Péter, a szövetség alelnökei ugyanis nem tudnak az állami támogatás megvonás – magyarul kivégzés – tervéről. Még egy shalomot sem mondtak kérdésemre.

Ha már shalom, akkor Saron. Persze sokan zokognak az elnök halálán. Miért ne, még csak 85 éves volt a híres faléptő, a buldózer, a mészáros. A menekülttáborok (értsd, koncentrációs táborok), nagy lövetője. Hogy nem szerette Jasszer Arafatot? Mi sem. Csak 1964-től kellett pöngötni a PFSZ fegyvereire.

Csak arra vagyok kíváncsi, hová lett – bár más földrészt, de hasonló terroristák, Sandinisták számára – például egy nicaraguai általános iskolára címszóval önként muszáj adott ötven forintom. A sok ötven forintokból – miért, a hetvenes években az pénz volt – felépült a tanintézmény? Kijárták már kis zambó indiánok százai? Vagy célba ért-e az 1979-ben kezdődött salvadori polgárháború áldozatainak menekülttáboraira, gyógyszereire gyűjtött pénz? Mime legyek (a Nibelung, Alberich kisemmi-zett testvére), ha az nem kalasnyikovokra folyt be.

Vizont álljon itt az akkori (civil)lejmolás magasiskolája, mi a „Békétábor” gyűjtögetési idegfrászára épült:

A Magyar Rádiónál Sz. Jánosnak (már akkor sztár-riporter) és haverjainak nem volt pénze piára. Úgy szereztek külön pénzt a szemben lévő Hány borozóra, hogy lerohanták az épületet – még mindig jobb, mint a Rebisz húsbikák verőemberinek (térdepeltetés, műanyag szíjas, csak a húsbá hatolós) megszállása 2006-ban –, akik adják pénzt, gyűjtés van! felkiáltással lepték meg a rádió

gyanútlan dolgozóit.

- Mire, mennyit?
- Vietnámr! Két forintot.
- Csak. Hál' istennek! Tessék!

Még külön kockás papírjuk is volt hozzá a neveknek, hogy hitelesnek tűnjön az akció. Persze a Magyar Rádió akkor sem közvetített Richard Wagner műveket. Még egy Széll-féle kanadai filharmonikus előadást sem. Pedig azt akkor már minden magára valamit is adó nyugati rádióadó közvetítette.

Na, nem a Luxi, se nem a Szabad Európa.

Mitől úgy el voltunk tiltva, hogy, mint a SZER-t, csak titokban, paplan alatt, szovjet Selgával vagy Sokollal hallgattuk tiniként. Kilencven forint volt a gnóm fülszirképezető füldugó.

Ma már nem használnak ilyet. Viszont azt hihetjük, amúgy első látásra értelmesnek tűnő emberek hebefrélnék, beszélnek maguk elé, bele a vakvilágba. Nem látni, hol megy a fülébe a partner cseveje. Hja, megvették ezt meg azt a százórás kedvezményes lebeszéléssel járó csomagot! Ezért van annyi baleset.

Népi demokrata – meg a romantika

És kit érdekel itt már Wagner. Liszt, Brahms és Bruckner? Csak megszállott romantikusok. Pedig Anatole France szerint minden idők legnagyobbika a 19.

század. Tényleg a legfontosabb forradalmak is akkor történtek. Különben Anatole France is indexen volt a hatvanas években. De, hogy mi a francért? Miközben még sorkatonákat akasztanak a Kozma utcában, kik utolsó leheletükig védtek 56-ban a Zalka Máté teret.

Ki számol el velük? A veletek nem kell elszámolni! bugris harsogás még sokak fülében, agyában, zsigereiben rettegéssel visszhangzik. Beivódott, mint a „piszkos, rohadt, áruló népellenség”!

És még van sok, (talán éppen nemzeti szocialistából lett) államszocialista, kommunista gyilkos. Ki háborítatlan mászkál, s végelgyengülésben múlik ki, élükön Biszku Bélával. A budai mészárrossal.

Hát ilyenek! Gazdáik tiltották be Wagnert, ki csak sima zseni, romantikus hős Trisztánnal és Izoldával az élen.

Ja, Izolda! (1945 tavaszán ítélet nélkül kivégzett vkf. ezredes lánya) még a megtorlás első szezonjában, de a kitelepítések második nagyobb, 1951-es hullámában, mint internált osztályidegen, kap egy behívóparancsot, jelenjen meg a népi demokratikus hadsereg debreceni sorozóbizottsága előtt. Mint rendes zárdaány meg is jelenik Debrecenben, két copffel, ártatlanul kinézve a fején, tessék, katona bácsik, itt vagyok!

A szegény sorozásra terelt, pucérra vetkőztetett fiúk szétszakadtak a röhö-

géstől. Az avantgarde, de nép eleje őrmester megkérdezi a copfost, hogy maga lány?

(Szégyenlős bólintás.)

– Dejszen, itt van a papíron, hogy Izsold! – böffen a népi demokratikus.

Még Hacser Józsa is behívták anno, mint Hacser Józsi...

És ezek zártak előlem Wagnert! Jó, az az avantgarde eleje volt, kábé KB. Mint fejünkbe verték, a kommunisták a munkásosztály élcsapata.

Már visszakaptam az Erdősongást is. De az már nem igazi. Ezt már a két békásmegyeri, újévi, Götés-tó körül sétáló kislány soha, de soha nem tudja meg.

És csak hull a könnyem, egyre hull, hogy ebben a k... életben már senki nem vigasztal meg.

Pedig mikor a kábító ital-motívum hirdelen a tavasz, az erdőszongás nyugalmas mozgásába megy át, legalább olyan üdvös szerelmes betét, mint Brünhilde felélesztése. A szerelmes szenvedéllyel hozzá közeledő Siegfried elfeledteti Brünnhildével a Valhalla gondterhes emlékét és az isteni küldetés tudatát. Mostantól fogva azt a férfiút szereti, aki felébresztette álmából. Lehull róla lelkiismeretének tudata, és ujjongva válik emberi lényé. Sugárzó szerelem, nevető halál!



1192-1942 – Szent László év
Nagyváradon (1942)
1192-1942 – Szent László's Year
in Nagyvárád (1942)



A Magyar Királyi Gábor Áron Honvéd Tiszti- és Hadapródokképzőintézet (1910)
The Royal Hungarian "Gábor Áron" Cadet College (1910)

